

[Olufson.]

Aar siden. Naar man som Rigsdagsmand har Lejlighed til at komme en Del rundt i Landet — og det har jo de fleste Rigsdagsmænd —, rundt til Møder og til Fester, kan man ikke undgaa at lægge Mærke til den Forandring, der er sket i Ungdommens Stilling overfor Alkohol. Naar man selv bor paa Landet og ser den Form, som Ungdommens Fornøjelser har nu, og sammenligner med den, de havde for blot faa Aar siden, saa forekommer det mig, at man ikke kan undgaa at gaa med ind i et Arbejde, der gaar ud paa at fjerne en Fristelse fra Ungdommen, som den netop i denne Tid er ved at falde for.

Vi har herhjemme rige Erfaringer for, hvordan Forbudet virker. Man fremstiller fra anden Side de frygtelige Følger, som et Forbud vilde have, men har de ærede Medlemmer, der gør dette, da ikke været en lille Tur ude i Forbudslandet? har de ikke været ude i den tørlagte Del af Danmark og set, hvordan det ser ud dér? og har de ikke set, hvilken Forandring der er sket netop ved, at Dele af Landet er blevet tørlagt?

Jeg lever selv i en omtrent tørlagt Egn, og naar jeg tænker paa Tiden, før vi begyndte dette Arbejde, og Tiden nu, er der en himmelvid Forskel. Lejligheden er blevet taget bort, og de Farer, som man fra anden Side paastaar er forbundet dermed, har overhovedet ikke vist sig; Hjemmedrikkeriet, der tidligere florerede stærkt, er borte, Drikkeriet paa offentlige Steder er bandlyst. Saaledes er det i store Dele af Landet, og naar man kommer dér og kommer til andre Egne, hvor et lignende Arbejde ikke er udført, ser man Forskellen, hvis man da ikke er helt blind, helt forstokket.

Netop fordi jeg har set dette, netop fordi jeg ved, hvilken Betydning det har, ikke mindst indenfor den Del af Befolkningen, som jeg repræsenterer, ikke mindst indenfor Arbejderklassen, netop derfor har jeg deltaget i dette Arbejde og staar som Medforslagsstiller til dette Forslag.

Jeg skal ikke tale længe, jeg deler fuldt ud de Anskuelse, som Ordføreren for Forslagsstillerne, det ærede Medlem Hr. C. C. Heilesen, har udtalt, og jeg tror, at den Dag, Lovforslaget skulde blive vedtaget, vil det blive til Velsignelse, til Lykke for det danske Folk. Men naar jeg overhovedet er gaaet op paa denne Talerstol, er det for ligesom at manifestere, at i denne Sag staar Broder mod Broder, alle Partirammer er sprængt, og vi staar meget skarpt overfor hinanden.

Jeg maa indrømme, at i een Ting er

jeg enig med det ærede Medlem Hr. L. Rasmussen, der talte paa mit Partis Vegne, men ellers er jeg i Hovedsagen uenig med ham i hele hans Fremstilling. Jeg er enig med ham, naar han saa stærkt betonede — og det er jeg glad for —, at naar han stod heroppe, stod han ikke som Ordfører for et enigt Parti, et enigt Socialdemokrati; han vidste ikke en Gang, om han havde Flertallet bag sig, og jeg betvivler stærkt, at han har det, men det faar være, hvad det er: han havde faaet en Pligt paalagt, og den maatte han opfylde. Men de Anskuelse, han gjorde gældende, var hans egne, og ud fra sin egen personlige Opfattelse begyndte det ærede Medlem da paa Dansen heroppe.

Og jeg skal indrømme det ærede Medlem, at det var ingen Æggedans; hvis han havde givet det ud for det, saa var der blevet adskillige Klinkæg; han traadte haardt og gik meget skarpt imod Forslaget, men han gjorde det paa adskillige Punkter ud fra Forudsætninger, der ikke var helt rigtige, og derfor ønsker jeg at give ham en lille Smule Beløring med paa Vejen, for at han muligvis næste Gang kan optræde mere forsigtigt.

Det ærede Medlem Hr. L. Rasmussen mente, at Forbudet havde virket afskrækkende andre Steder, og han fremdrog Forholdene i Finland, i Norge og i Amerika. Det er jo det gamle, at naar noget skal være rigtigt, saa siger Nordmændene: Kom til Norge, min Far! — og naar man skal tale om, hvor frygteligt det er at indføre en saadan Lovgivning, henviser man til de andre Lande. Men man skal have de rigtige Forudsætninger.

Det ærede Medlem Hr. L. Rasmussen talte om det norske Forbud, men dette har aldrig eksisteret. Der har været to Forbudsafstemninger i Norge, og rundt om i den danske Befolkning, maaske hos Flertallet af den danske Befolkning, hersker der virkelig den Forestilling, at Norge levede under Forbudet en Tid, og da man saa havde levet under Forbudet en Tid, foretog man en ny Afstemning, og Forbudet havde da virket saa frygteligt, at Flertallet af Befolkningen vendte sig derimod.

Jeg vil gerne her fra denne Plads konstatere, at der aldrig har været Forbud i Norge. Der har været Forbud mod Brændevin, og der har været Forbud mod de hede Vine; men naar man kan faa Vin med op til 21 pCt. Alkohol, kan man virkelig godt faa sig en rigtig god Rus, det er der ikke noget i Vejen for. Det var